

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Karla Kosteckého a soudců Mgr. Lucie Trejbalové a Mgr. Karolíny Tylové v právní věci žalobkyně **Bc. J.K.**, bytem xx, zastoupené advokátem JUDr. Oldřichem Voženílkem z advokátní kanceláře, se sídlem U Jiskry č.114/1, Rumburk, proti žalovanému **Městskému úřadu v České Lípě**, se sídlem nám. T.G. Masaryka č.1, Česká Lípa, zastoupenému advokátem Mgr. Petrem Trejbalem z advokátní kanceláře, se sídlem Michalská č.4, Litoměřice, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného, spočívajícím v neověření pasportu stavby sdělením žalovaného sp.zn: MUCL/142050/2011/Prot ze dne 15.5.2012,

t a k t o :

- I. **Žaloba na ochranu před nezákonným zásahem, spočívajícím v neověření pasportu stavby sdělením Městského úřadu v České Lípě sp.zn: MUCL/142050/2011/Prot ze dne 15.5.2012 se z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Městský úřad v České Lípě sdělil žalobkyni Bc. J.K. dopisem ze dne 15.5.2012, že nemůže vyhovět její žádosti o ověření zjednodušené dokumentace stavby (pasportu stavby) podle § 125 z.č.183/2006 Sb., stavebního zákona (SZ). Jedná se o ocelokolnu na pozemku ppoč.xx (a ppč. xx) v k.ú. xx. Svě odmítavé stanovisko opřel o to, že ve stanovené lhůtě nepředložila stavebnímu úřadu jím požadované doklady o vlastnických nebo jiných právech k pozemkům, na kterých stavba stojí podle přílohy č. 3 vyhl.č. 499/2006 Sb. Poukázal v této souvislosti i na ust. § 135c, odst. 11) občanského zákona, podle kterého nelze provést stavbu na cizím pozemku bez souhlasu vlastníka pozemku. Připomíná, že řízením podle § 125 SZ (pasportem stavby) nelze nahradit povolení zjevně nepovolené stavby. Dále i dodává, že stavebník může postupovat podle § 129 SZ a požádat o dodatečné povolení stavby, předloží-li

podklady ve stejném rozsahu jako jsou požadovány v řízení o žádosti o stavební povolení. Dále se stavební úřad vyjadřuje k průtahům ve vyřizování věci.

Žalobkyně Bc. J.K. se ve svém podání ze dne 20.7.2012, označeném jako žaloba „proti nezákonnému zásahu žalovaného podle § 82 a násl. soudního řádu správního,“ dožaduje, aby byla Městskému úřadu v České Lípě uložena povinnost na základě její žádosti ze dne 14.11.2011 ověřit pasport stavby, a to do pěti dnů od právní moci rozsudku. Dále nechť je žalovanému uložena povinnost nahradit žalobkyni náklady řízení. V první části své žaloby popisuje žalobkyně průběh správního řízení s tím, že odkazuje na úkony správního orgánu i na svá podání, jejichž obsah rozvádí. Především vytýká žalovanému, že v průběhu řízení vědomě opomíjel jejího zmocněnce J.B., ačkoli jej vybavila plnou mocí. Není proto zákonná námitka žalovaného, že měl být zmocněn i k přebírání písemností podle § 20 odst. 2) z.č. 500/2004 Sb. Sdělení žalovaného ze dne 15.5.2012 je nezákonným zásahem, protože podle § 155 odst. 2) z.č. 500/2004 Sb. je správní orgán povinen vyhovět bez dalšího žádosti o osvědčení či ověření, jsou-li splněny zákonné podmínky. Ověření pasportu totiž spočívá pouze v porovnání dodatečně pořízené zjednodušené dokumentace se skutečným stavem a přirozeně nemá sloužit k legalizaci nezákonného stavu. Dodává, že její otec stavbu vyhotovil někdy v roce 1990 se souhlasem obou vlastníků pozemku- prarodičů žalobkyně a nebyla provedena bez stavebního povolení ani v rozporu s ním. Nejedná se o stavbu neoprávněnou. Sám žalovaný nikdy nezpochybnil zásadu, že pasport stavby odpovídá jejímu skutečnému provedení. Dále jsou v žalobě uvedeny odkazy na ustanovení stavebního zákona (§ 125 odst. 1) a z.č. 500/2004 Sb., správního řádu - SŘ (§ 33 odst. 1, 34 odst. 2 a 155 odst. 2) a také další odkazy na kupní smlouvu a na výzvy a reakce na ně a na opatření z 15.5.2012.

V průběhu jednání soudu dne 26.3.2013 žalobkyně setrvala na důvodech podané žaloby. Odmítá spojování nyní projednávané problematiky s řízením o odstranění stavby, protože se jedná o dvě zcela odlišná řízení. Ověření pasportu se domáhá, aby mohla vložit nemovitost do katastru nemovitostí, tj. uvést stav právní do souladu se stavem faktickým, tedy že stavba existuje, její skutečný stav odpovídá dokumentaci a je správně vyznačena na pozemku. Pro úplnost dodává, že sice bylo v prvním stupni rozhodnuto o odstranění stavby, ale rozhodnutí bylo krajským úřadem zrušeno. Navrhuje rozhodnout ve smyslu žaloby, vyčíslení nákladů řízení doloží do tří dnů.

Žalovaný městský úřad trvá s odkazem na stejné listiny vzpomínané žalobkyní na správnosti svého postupu v dané věci. Jeho postup byl zcela v souladu s přílohou č. 3 vyhl.č. 499/2006 Sb., a protože žalobkyně výzvě nevyhověla ve lhůtě, pasport nebyl vydán.

V průběhu jednání soudu dne 26.3.2013 žalovaný také setrval na správnosti svého postupu. Jistě nejlepším řešením by bylo dodatečné povolení stavby, to ale nelze řešit formou ověření pasportu. Věc je jistě i komplikována postojem spoluvlastníků pozemku. Městský úřad byl vázán zákonem, a proto i nadále setrvává na správnosti svého sdělení z 15.5.2012. Žádá nahradit náklady řízení, které vyčíslí do tří dnů.

Soud projednal předmětnou právní věc jako žalobu podanou v řízení o ochraně před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu podle § 82 a násl. z.č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (s.ř.s.), jak žalobu označila sama žalobkyně. Posoudil ji podle jejího obsahu, ve kterém žalobkyně brojí nejen proti zákonnosti

nejen výzev žalovaného k doplnění podání, ale zejména proti sdělení žalovaného ze dne 15.5.2012 sp.zn: MUCL/142050/2011/Prot, kterým odmítl Městský úřad Česká Lípa-stavební úřad ověřit dokumentaci předloženou vlastníkem stavby-žalobkyní. Žalobou podle § 82 a násl. s.ř.s. se lze domáhat mj. i vydání navrhovatelem požadovaného ověření podle § 125 odst. 3) SZ, má-li navrhovatel zato, že odmítavým stanoviskem stavebního úřadu nebyly respektovány zákonné důvody spojené s ověřením dokumentace. Tímto ověřením podle naposled zmíněného ustanovení, které není rozhodnutím podle § 65 s.ř.s. ale je osvědčením podle § 154 SŘ, je jen ověřena dokumentace skutečného provedení stavby. Stavební zákon nezná institut ochrany před nezákonným zásahem a marné užití předchozího postupu podle § 173 SŘ (stížnost) není „jiným právním prostředkem“ podle § 85 odst. 1) s.ř.s.

Sdělení stavebního úřadu z 15.5.2012 bylo oznámeno přímo žalobkyni doručením jeho písemného vyhotovení dne 28.5.2012, žaloba je podána v zákonné lhůtě podle § 84 odst. 1) s.ř.s.

Soud po přezkoumání důvodů podané žaloby dospěl k následujícím závěrům.

Musel přisvědčit jediné výtce žalobkyně, týkající se doručování písemností. Jak z obsahu správního spisu vyplývá, žalovanému byla dne 14.11.2011 doručena spolu s návrhem a přílohovými listinami plná moc z téhož dne, podle které ji zastupuje pro celé toto řízení (§ 33 odst. 1, písm. 2, písm. b) SŘ zmocněnec J.B. Nic proto nebránilo žalovanému doručovat listiny za použití § 34 odst. 2) SŘ jen zmocněnci, neboť tato plná moc není omezená jen na některé úkony a tudíž v sobě obsahuje i zmocnění přijímat písemnosti. Žalobkyně proto neměla zákonného důvodu zvlášť zmocňovat J.B. pro případ přijímání písemností (§ 20 odst. 2 SŘ). Soud ale poukazuje na to, že sama žalobkyně zmíněné pochybení úřadu jen konstatuje bez dalšího, tj. nedokládá, jaký mohlo mít zjištěné pochybení vliv na zákonnost postupu úřadu. Soud ověřil, že veškeré listiny jí byly doručeny a žalobkyně na ně reagovala přiměřeně tak, že bylo zřejmé, že smyslu listin porozuměla. Soud nezjistil, že by tato vada řízení jakkoli výsledek řízení ovlivnila. Dalším žalobním námitkám ale soud přisvědčit nemohl.

Jak z obsahu správního soud zjistil, ocelokolna je umístěna na st. parcele ppč.148/11 v rámci parcely ppč. 148/4, která je ve spoluvlastnictví Bc. J. K., I. V. a S. V. S přihlédnutím k § 56 z.č. 50/1976 Sb. (účinného v době stavby ocelokolny) podléhala tato stavba stavebnímu rozhodnutí.

Ustanovením § 125 z.č. 183/2006 Sb., stavebního zákona (SZ) míří zákonodárce (stejně jako v ust. § 104 dříve účinného stavebního zákona č. 50/1976 Sb.) výhradně na případy, kdy nejsou zachovány doklady odpovídající skutečnému provedení stavby postavené v souladu se stavebním zákonem, a které je povinen vlastník stavby uchovat. Tak je tomu i ohledně pasportu stavby podle odstavce třetího zmíněného ustanovení.

Stavební úřad ověří dokumentaci (pasport) podle odstavce čtvrtého téhož ustavení jen za stavu, kdy je úplná a při zachování základní podmínky, že **se nejedná o stavbu nepovolenou**. Tento závěr vyplývá zejména z ust. § 125 odst. 1) SZ, tak i např. z ust. § 129 SZ, § 109, 110 a 114 SZ (o oprávnění vlastníků pozemku jako účastníků řízení), ale i z ust. § 135c) z.č. 40/1964 Sb. (občanské zákona). Podle naposled zmíněného ustanovení obecně

platí, že stavba, zřízená na cizím pozemku bez příslušného svolení vlastníka pozemku, je stavbou neoprávněnou.

Podle bodu 2, přílohy č.3 vyhl.č. 499/2006 Sb. (o dokumentaci staveb), která byla vydána na základě zákonného zmocnění (§ 125 odst. 6 SZ) obsahuje zjednodušená dokumentace (pasport stavby) vedle technického popisu a vybavení a situačního výkresu skutečného provedení stavby, jejího rozsahu, účelu a popisu užívání i :“ *údaje o účelu a místu stavby, jméno a příjmení (obchodní firma) a adresu místa trvalého pobytu (sídla) vlastníka stavby, parcelní čísla pozemku podle katastru nemovitostí s uvedením vlastnických nebo jiných práv a údaje o rozhodnutích o stavbě, pokud se rozhodnutí nezachovala, alespoň pravděpodobný rok dokončení stavby.*“ Citovaná ustanovení jen čerpají z již zmíněného ust. § 135c) občanského zákona. Tzn., aby mohl stavební úřad ověřit dokumentaci (pasport) stavby, pak musí mít postavené na jisto, že se nejedná o stavbu nepovolenou. Pokud dojde k tomu, že vlastník stavby nesplnil povinnost, která mu je uložena ust. § 125 odst. 1) SZ, pak je povinností stavebního úřadu uložit vlastníku opatření potřebné dokumentace. Žalobkyně se proto mylí, redukuje-li nezbytnost potřebných dokladů jen na otázku vlastnictví stavby (smlouva s otcem) a na geometrické vyjádření její polohy v katastru (údaje katastru s geometrickým plánem). Nelze se proto ztotožnit s názorem žalobkyně, že pasport stavby osvědčuje pouze umístění stavby v katastru a jejího vlastníka (tedy bez dalšího jen technické údaje obsahující popis stavby s označením vlastníka). To ale zákonodárce postupem podle § 125, odst. 3) SZ na mysli neměl, když v prvním odstavci tohoto ustanovení, na který je vázán postup podle odstavců následujících, výslovně zdůrazňuje, že je povinností vlastníka stavby uchovávat stavební dokumentaci odpovídající jejímu skutečnému provedení **podle vydaných stavebních povolení**. Tato podmínka je zákonnou podmínkou i pro ověření pasportu. Proto také žalovaný správně trval na doložení veškerých podkladů podle výše zmíněné vyhlášky.

Pro úplnost soud musí upozornit žalobkyni i na ust. § 196 odst. 1) SZ, podle kterého byl požadavek na užití úředního formuláře zcela legitimní.

Postup žalovaného a jeho žalobou vytýkané sdělení ze dne 15.5.2012 byl učiněn správním orgánem k tomu zákonem zmocněným v souladu se zákonnými podmínkami. Nejedná se proto o nezákonný zásah, pokyn či donucení správního orgánu, a proto soudu nezbylo, než žalobu zamítnout podle § 87 odst. 3) s.ř.s.

Žalobkyně neměla ve věci úspěch, a proto ji náhrada nákladů řízení nepřísluší (§ 60 odst. 1 s.ř.s.).

Žalovaný měl ve věci úspěch a tím by byly obecně naplněny podmínky proto, aby soud uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení žalovaného. Soud ale vycházel z ust. § 60 odst. 7) s.ř.s. a rozhodl, že návrhu žalovaného nevyhoví z následujícího důvodu. Žalovaného zastupuje advokát, ačkoli se v dané věci jednalo o věc, nikterak nevybočující z pohledu projednávání právní problematiky z běžné správní agendy, k jejímuž výkonu jsou zejména velké obce, jakou nesporně Česká Lípa je, personálně i finančně vybaveny (viz VS č.j.: 6 A 90/96-23, popř. ÚS sp.zn: III. ÚS 2984/09). Soud má proto zato, že v dané věci by nebylo spravedlivé žádat na žalobkyni, aby hradila žalovanému náklady, spojené s tím, že se nechal zastupovat v tomto řízení advokátem.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě **dvou týdnů** ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst.1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem, to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 26. března 2013

Mgr. Karel Kostecký v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Zita Frydrychová